

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/284/2015
Identifikačné číslo spisu: 5015200704
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015200704.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľa J. D., bytom T. XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grosslingova 4, Bratislava, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie v Bratislave, so sídlom 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o úrazovú rentu, o odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.10.2015, č.k. 25Sd/134/2015-37, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.10.2015, č.k. 25Sd/134/2015-37 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 36163-2/2015-BA zo dňa 06.05.2015, ktorým rozhodla, že navrhovateľ, má nárok na úrazovú rentu od 10.03.2014 do 31.03.2014 v sume 130,60 € a od 01.04.2014 v sume 184 € mesačne s príslušnou valorizáciou.

Krajský súd zistil, že záväzným podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia bola lekárska správa posudkovej lekárky pobočky v Liptovskom Mikuláši zo dňa 06.03.2015. Zo správy vyplynulo, že u navrhovateľa bolo zistené poškodenie zdravia následkom choroby z povolania - syndróm manžety rotátorov, stredne ťažkého stupňa a miera poklesu pracovnej schopnosti bola určená v rozsahu 50%. Druhostupňová posudková lekárska sociálneho poistenia v lekárskej správe zo dňa 28.07.2015 vyhodnotila hygienický prieskum pracoviska a časovú snímku (profesiogram)zamestnanca v súvislosti s expozíciami vibrácií a zistila, že poškodený (navrhovateľ) pracoval s vybrujujúcimi nástrojmi cca polovicu svojho pracovného času a v ostatnej časti vykonával pracovné činnosti (zhruba 50% napr. prípravné práce, príchod a odchod na miesto určenia, rozvrh inštalačných prác), kde nie je nutné vykonávať prácu s vybrujujúcimi nástrojmi. Tieto pracovné činnosti sú podľa rozsahu prác vždy vykonávané v skupinách 2-3 pracovníkov. Percentuálne hodnotenie považuje za veľmi priaznivé pre poškodeného navrhovateľa.

Krajský súd ďalej poukázal na to, že posudkoví lekári pri posudzovaní nároku na úrazovú rentu zohľadnili len to funkčné poškodenie, na ktoré sa vzťahuje priznanie choroby z povolania t.j. z výkonu práce elektromontéra. Do úvahy pritom brali aj dôsledky poškodenia zdravia na výkon doterajšej činnosti navrhovateľa a jeho možnosti ďalšieho uplatnenia u zamestnávateľa a na trhu práce. Tu bolo zdôraznené, že ani prípadné preradenie na iné pracovisko nemá za následok stanovenie 100% miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa.

Krajský súd nepovažoval za dôvodné tvrdenie, že vo veci nebol riadne zistený skutkový stav, práve naopak, dodatočné dokazovanie odporkyne prostredníctvom druhostupňovej posudkovej lekárky, rozbor profesiogramu a pracovného prostredia navrhovateľa ho utvrdil, že nebolo spôsobilé vyvolať zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Ostatné zdravotné problémy navrhovateľa nebral do úvahy, keďže tieto z preskúmanou vecou nesúviseli.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu odvolal. Naďalej zotrval na svojich odvolacích dôvodoch, a to v tom zmysle, že v rozhodnutí odporkyne chýba správny popis zamestnania a profesiogram s čím sa nevyporiadal dostatočne ani krajský súd.

Odporkyňa navrhla napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Pri vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty preskúmanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa najvyšší súd v odôvodnení svojho rozsudku len obmedzil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v danom prípade ide o plnenie vyplývajúce z náhrady škody spôsobenej chorobou z povolania.

Za účelom posúdenia opodstatnenosti navrhovateľom uplatneného nároku bol zo strany odporkyne zachovaný zákonný postup, keď pre svoje rozhodnutie zabezpečila odborný lekársky posudok s určením miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa.

Posudkoví lekári sociálneho poistenia, ktorí vyhotovovali posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, dospeli k zhodnému záveru, že

nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu posudzovaného navrhovateľa v súvislosti s chorobou z povolania nad 50%, preto pri opakovanom preskúmaní mieru pracovnej schopnosti pre úrazovú rentu potvrdili v rovnakej percentuálnej výške.

Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40 % pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia krajského súdu jednoznačne vyplýva, že posudkoví lekári, najmä v druhom stupni v lekárskej správe z 28.07.2015, dôsledne hodnotili pracovnú činnosť ako aj pracovné prostredie navrhovateľa ako poškodeného.

V odvolacom konaní také skutočnosti, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu spochybňovali, zistené neboli. Navrhovateľ totiž ani v odvolacom konaní nenamietal iné, než formálne nedostatky ako nesprávny popis zamestnania a nedostatočný profesiogram. V skutočnosti ničím nespochybnil hodnotenie profesiogramu - výkon činnosti, či rozpis pracovnej náplne a nespochybnil ani dátum vzniku choroby z povolania. V tejto súvislosti v odvolaní absentuje zdôvodnenie námietky a konkrétne argumenty, prečo považuje navrhovateľ percentuálny výpočet za nesprávny.

Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu, ktorý je vecne správny, podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nemal úspech a odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli (§ 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.